

Avontuur, verwarring en humor

Met *Cloud busting* toont CBK Groningen een overzicht van Arjen Boerstra en van zijn assistent/kunstenaar Wim Warrink.

Illand Pietersma

Arjen Boerstra (links) en Wim Warrink. FOTO CBK

De zeebenen van de bezoeker worden danig op de proef gesteld. Arjen Boerstra heeft een houten huisje gemaakt, dat aan touwen boven de grond zweeft. Na betreding wiebelt het bouwsel continu heen en weer. „Zo is het net alsof de buitenwereld aan je voorbij trekt, net als in een echt huis”, vertelt Boerstra. „Alleen staat hier de omgeving stil en beweegt je zelf.” Door het dakraam wijst hij op de gigantische luchtfoto op de grote muur van het Centrum Beeldende Kunst in Groningen. „Ik werk het liefst buiten in het landschap. Toen ik werd gevraagd in het CBK te exposeren, heb ik het landschap maar naar binnengehaald.”

Huizen, boten, capsules - Boerstra werkt regelmatig aan grote projecten in het landschap. „Ik wil die ruimte verkennen.” Vaak monden die drijvende objecten en bouwsels op het land uit in avonturen, compleet met ensceneringen en alter ego's van Boerstra. De ene keer is hij landschapsschilder, dan weer ontdekkingsreiziger of archeoloog. Boerstra schept stevast verwarring, wanneer hij bijvoorbeeld een ruimtecapsule bouwt op een oude scheepswerf in het Zuidezeemuseum, of met een project als *Batavier* ideeën lanceert om de Waddenzee in te polderen. Maar de humor is ook nooit ver weg, wanneer hij bijvoorbeeld als variant op de survival-programma's op Discovery Channel, weet te overleven in de natuur - maar dan wel in een stadstuin in Groningen. „Ik

heb altijd de neiging om te relativëren, om te voorkomen dat het al te serieus wordt.”

Het bracht hem onder meer bij de Verbeke Foundation, een museumterrein in België voor hedendaagse kunst. De Vlaamse kunstverzamelaar Geert Verbeke was zeer gecharmeerd van Boerstra's werk en organiseerde een overzichtstentoonstelling. Over België gesproken: voelt Boerstra zich verwant met Panamerenko, die ook opvallende en wonderlijke objecten maakt? „Jazeker. Een aantal van zijn voorwerpen had ik graag zelf gemaakt. Een recensent gaf mij eens een groot compliment, door te schrijven, dat ik een mix zou zijn van Panamerenko en Leonardo da Vinci, alleen dat bij mij altijd alles echt werkt. Mooi, maar wel wat veel eer. Zo was Da Vinci echt een visionair, die vooruit keek. Ik kijk meer achteruit, om te proberen de wereld te snappen.”

Om zijn grootschalige projecten te realiseren, heeft Boerstra sinds 2008 hulp van Wim Warrink, toen nog student productontwerp. „Het was een mooi bijbaantje”, vertelt Warrink, „dingen schilderen of de projecten filmen. Mooie avonturen die mij op bijzondere plekken brachten. Ik wist niets van kunst en was ook helemaal niet bezig om Arjens werk te begrijpen. Ik was gewoon zijn assistent. Totdat ik op een excursie in Gent een tentoonstelling zag met *arte povera* van Kounellis, Penone en Anselmo. Die waren op zo'n bijzondere manier met gewone materialen bezig. Toen wilde ik ook naar de kunst-

academie.” Afgelopen jaar studeerde hij af en ontving hij de Klaas Dijkstra Academieprijs voor machines, waaronder een soort verfkanon.

Warrink onderzoekt in zijn installaties verschillende krachten: druk, zwaartekracht, menskracht. Dat kan eenvoudig, door te laten zien hoe een zware balk een blok klei indrukt. In een installatie in de Cella zocht Warrink zijn eigen grenzen op. In een robuuste constructie probeerde hij hangend en trekkend aan touwen een paar honderd kilo klei op te tillen. De kracht waarmee dit geïmpard ging is af te lezen aan het touw, dat diep in de klei gesneden is.

Aan het zwevende huisje van Boerstra is een touw bevestigd, waaraan via een katrol een klomp klei bungelt. Als het huisje beweegt, gaat dat blok op en neer. „Als ik uit het raam kijk, zie ik mijn assistent”, zegt Boerstra. „Maar die wiebelende blok klei beïnvloedt ook weer de beweging van dit huis. We zijn gelijkwaardig. Hij is niet alleen mijn assistent, hij is ook een afgestudeerd kunstenaar.”

Samen maakten ze ook een pendel die momenteel onderaan de Martinitoren in Groningen hangt. Wat willen ze er mee registreren? „Als er een aardbeving is, dan zie je dat vast en zeker. Maar het zou ook de wind kunnen zijn, die tegen de toren blaast. Of laat zo'n pendel misschien ook andere, mysterieuze krachten zien...?”, vraagt Boerstra zich glimlachend af.

Cloud Busting, Arjen Boerstra & Wim Warrink, t/m 24 april in CBK, Trompsingel 27, Groningen. Open wo-vr 9-17, za/zo 13-17.